

Sygn. akt IV CSK 246/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa P. W.
przeciwko [...] Spółdzielni [...] w P. w likwidacji
o stwierdzenie nieważności uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 21 listopada 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Dokonując oceny przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą stanowiły podstawę wstępnej, merytorycznej oceny skargi kasacyjnej z punktu widzenia kwalifikowanych przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w punkcie drugim tego artykułu istnienie potrzeby wykładni przepisów prawnych musi być wykazane tym, że określony przepis prawa mimo, że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź, że niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które to orzeczenia należy przytoczyć (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.).

Wątpliwości skarżącego wiążą się z zagadnieniem domniemania prawdziwości wpisu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, przy czym potrzebę wykładni upatruje w konieczności rozstrzygnięcia, czy obalenie takiego domniemania może nastąpić tylko w takim postępowaniu, które wprost zmierza do zmiany wpisu w Rejestrze, czy również w innym postępowaniu. Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne (art. 398⁴ § 1 k.p.c.), jak również nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Powód ograniczył się jedynie do skrótowego i ogólnego sformułowania wątpliwości, nie uzasadnił ich i nie przeprowadził wyводу prawnego dotyczącego konkretnych przepisów, których wskazane zagadnienie dotyczy. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębnie konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) i nie

jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń. Na marginesie jedynie należy wskazać, że domniemanie z art. 17 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym obejmuje tylko treść wpisów zamieszczonych w odpowiednim dziale rejestru, dotyczyć mogło zatem jedynie faktu pełnienia przez wskazaną przez powoda osobę funkcji członka Komisji Rewizyjnej, a nie tego, czy była ona członkiem pozwanej Spółdzielni.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono wobec złożenia odpowiedzi na skargę po terminie.

aw

jw